

стила въ това голѣмо четиреетажно здание, въ което се помѣщава и сега.

Работилницата се провѣтрява отлично, освѣтлява се съ електричество и има парно отопление.

Трѣбва да добавимъ, че това здание строили сѣщо така кооператори зидари и дърводѣлци, че паритѣ за него дала потрѣбителната кооперация и че отоплението и освѣтлението строили кооператори-механици отъ единъ сѣседенъ градъ.

Кооператорътъ, който ми обърна вниманието върху фотографията на първата работилница, ми посочи две момичета, които стояха задъ една маса, прегърбени надъ нѣкаква недовършена дреха. Тѣзи момичета получаватъ както и другитѣ работници седмична заплата за своя трудъ, но тѣ сѣ нѣщо повече отъ обикновени надничари. Тѣ участвуватъ въ управителния комитетъ като директори. Тѣ сѣ избрани отъ другаритѣ си.

И тука се работи не съ ржа, ами съ машини. Машинитѣ сѣ много и твърде разнообразни.

Ето една машина дига платъ, нагнать на 30, а може би и на 50 ката, и го разрѣзва по линиитѣ, начертани съ тебеширъ. Въ две минути сѣ скроени около 2 дузини жилетки. Платътъ, даденъ на работилницата, минава презъ 18 чифта рѣце, преди да излѣзе на готови дрехи. Отначало мжжетѣ чертаятъ съ тебеширъ кройкитѣ, после кроятъ и раздѣлятъ скроеното. Следъ това момичетата шиятъ и правятъ дупки за копчетата. На края пакъ мжже изглаждатъ, и дрехитѣ сѣ готови.

И шивачитѣ и шивачкитѣ иматъ сѣщо свѣжи здрави лица, както и обушаритѣ. И това не е мжно за разбиране: работниятъ имъ день е сѣщо така кжсъ, а заплата сѣщо така добра, както и на обушаритѣ.

* * *

Кетерингската строителна (дюлгерска) кооперация, която построила зданието за шивачитѣ, била основана презъ май 1893. година. До това време положението на дюлгеритѣ било много лошо. Искали увеличение на надницитѣ си отъ господаритѣ, но тѣ имъ отказали.

Дюлгеритѣ виждали, какъ хубаво и самостоятелно се били наредили кооператоритѣ - обушари и се обърнали къмъ потрѣбителната кооперация за съветъ и помощъ. Кооперацията имъ помогнала, и въ Кетерингъ се появила нова кооперация на строителитѣ. Работата имъ тръгнала отлично. Повечето отъ строежитѣ имъ се давали отъ кооперативнитѣ дружества. И тя се управлявала отъ управителенъ съветъ, избранъ отъ членоветѣ ѝ.

* * *

Въ 1895. година кетерингскитѣ кооператори решили да основатъ кооперативенъ чифликъ. Най-напредъ тѣ пресмѣтнали, колко млѣко, масло, сирене, яйца и др. продавали въ магазина си. После изчислили, колко добитѣкъ, колко земя за зеленчукови градини и др., колко работници имъ трѣбвало, за да изкарватъ всичкитѣ тия продукти. Житни растения не искали да сѣятъ, защото въ Англия докарватъ много жито и то струва по-евтино, отколкото мѣстното жито.